CUỘC PHỎNG VẤN "CÓ MỘT KHÔNG HAI"

***

Sau khi "cày" trọn bộ phim truyền hình về thế giới thời trang, Lam Thuyên chợt nảy ra một ý tưởng lớn: Tại sao mình không thể trở thành nàng phóng viên kiêu kì, làm việc trong một tòa soạn kính mờ sang trọng, hệt như chị nhân vật chính?

Cô bạn vẽ ra viễn cảnh mình khoác áo vest màu xanh saphia, kiễng chân trên đôi giày cao gót đính đá lấp lánh, tự tin sải bước vào phòng họp. Một tay cô bạn nâng ly cà phê thơm ngào ngạt, tay kia ôm khư khư cuốn sổ da chứa cả kho ý tưởng độc quyền cho số báo mới. Lúc ấy, Thuyên sẽ giống như một chai nước ngọt đầy ắp ga được lắc sẵn. Chỉ chờ thư kí tòa soạn gật đầu một cái, cô bạn sẽ "bật nắp" tuôn trào những đề tài nóng hổi, những câu chuyện li kì mà mình gom góp bấy lâu.

Mới nghĩ đến đó thôi mà lồng ngực Thuyên đã rộn ràng như có tiếng trống hội. Nhưng ngặt nỗi,

nếu phải đợi học xong ba năm cấp ba, rồi lại thêm bốn năm đại học dằng dặc nữa mới được đi làm thì lâu quá xá. Cô bạn tự nhủ thầm:

"Có cách nào đi tắt đón đầu không ta?"

Đang ngồi chống cằm thả hồn theo mây gió, ngón tay bâng quơ lướt màn hình điện thoại, một dòng thông báo tuyển dụng của báo Hoa Phượng Đỏ làm Thuyên bật dậy, hò reo inh ỏi:

"A… a… a… thời tới cản không kịp rồi!"

ỨNG TUYỂN CỘNG TÁC VIÊN BÁO HOA PHƯỢNG ĐỎ

Mùa Hè này, thay vì nằm nhà đếm bóng nắng qua kẽ lá, mời bạn gia nhập ngay "Biệt đội cây bút nhí" của Hoa Phượng Đỏ! Đây là cơ hội vàng để thấy tên mình in trang trọng trên mặt báo, lại còn rinh về khoản nhuận bút rủng rỉnh tha hồ ăn vặt nữa nè!

Trở thành một mảnh ghép của biệt đội, bạn sẽ được:

- *Kết thân với những "cạ cứng" siêu cá tính, lúc nào cũng tràn đầy năng lượng và sẵn sàng cùng bạn "lăn lộn" từ giảng đường ra phố thị.*
- *Tích lũy bí kíp viết lách và thỏa sức "múa bút" với hàng loạt chuyên mục đậm chất học đường:*

Bản tin Tuổi Hồng, Kính lúp góc phố, Chuyện tụi mình…

- *Rút ngắn khoảng cách trở thành phóng viên thục thụ nếu bạn chứng tỏ được cái duyên thầm với con chữ.*

Tiêu chuẩn tuyển chọn vô cùng dễ chịu:

- *Dành cho các bạn học sinh trung học cơ sở và trung học phổ thông.*
- *Có phương tiện tác nghiệp: Laptop hoặc chỉ cần một chiếc điện thoại thông minh có chức năng chụp hình, quay phim.*
- *Có chiếc mũi nhạy bén và đôi tai biết "hóng hớt" những tin tức độc lạ xung quanh.*
- *Tinh thần hăng hái, trách nhiệm cao và đặc biệt: Không được chơi trò "mất tích" theo kiểu khóa máy, lặn sâu, cắt đứt liên lạc với tòa soạn mỗi khi gặp đề tài hóc búa.*
- *Viết câu gãy gọn, không sai ngữ pháp, không sai chính tả.*

Đọc một mạch hết tờ thông báo, Thuyên bỗng xẹp lép như bong bóng xì hơi. Cô bạn thở dài thườn thượt, than thở một mình: "Cái suất này chắc chỉ dành cho mấy bạn con nhà người ta sở hữu bảng điểm chói lọi, hoặc mấy cán sự lớp mặt

mũi nghiêm trang thôi, chứ làm sao đến lượt một đứa lơ ngơ như mình!"

Tính thoát ra ngoài để trở lại trang cũ xem mấy lời bàn tán rôm rả của hội bà tám trong lớp, cô bạn chợt khựng lại trước mấy dòng chữ tô đỏ nằm khiêm tốn ở cuối bài:

Nếu bạn e ngại vì điểm môn Văn ở lớp hơi thấp, hay còn lăn tăn về khả năng "làm bạn với hình, kết tình với chữ" thì cũng… không sao cả, cứ mạnh dạn nộp đơn ứng tuyển nhé! Các anh chị phóng viên, biên tập viên sẽ hướng dẫn bạn từ A đến Z, đồng hành cùng bạn trong từng bài viết.

"À há, tòa soạn đã bật đèn xanh thế này thì mình cứ thử sức xem sao. Lỡ có rớt thì cùng lắm quay về nhà cày phim tiếp!" Thuyên tự nhủ. Thế là cô bạn ngồi ngay ngắn vào bàn, nắn nót viết lên tờ giấy A4 trắng tinh họ tên, trường lớp, số điện thoại cùng địa chỉ email để chuẩn bị cho buổi ứng tuyển ngày mai.

Ngặt nỗi, vì tối qua phim chiếu đến đoạn cao trào gay cấn, Lam Thuyên không cam tâm tắt ti vi đi ngủ sớm nên sáng nay hậu quả là… dậy trễ. Từ nhà cô bạn đạp xe dọc theo con đường bờ kè lộng gió, băng qua cây cầu, quẹo vào đường lớn có tòa soạn cũng mất ngót nghét bốn mươi phút. Với tốc độ này, khi đến nơi chắc cũng sát giờ nghỉ trưa của tòa soạn. Nhưng thà muộn còn hơn không! Buổi phỏng vấn tuyển cộng tác viên trực tiếp chỉ diễn ra duy nhất vào hôm nay, nếu bỏ lỡ thì có khi giấc mơ phóng viên đành phải gác lại thêm bảy năm dằng dặc nữa. Nghĩ đoạn, cô bạn dồn sức đạp pê-đan hết cỡ dưới cái nắng rực lửa của Sài Gòn. Chiếc xe dừng

